

har set lidt for let paa den Forsjæl, der er imellem at faae en Anmodning fra Overformynderiets Bestyrelse om at bekendtgjøre i de mest udbredte Blade, og det at faae det staaet fast ved en Lov. Hidtil have vi for vort Bedkommende sørget for, at Ublaandet bliver bekendtgjort, og vi have ogsaa sat det i Benstrebladene, uagtet Aaanebestyrelsens Medlemmer have været Høre; vi have anset det for vor Pligt at sørge for, at det blev bekendt saa vidt muligt, at der var Pengene til Ublaand; det er vor Forpligtelse at sørge for at andbringe Pengene saa godt som muligt, og derfor har man selvfølgelig sørget for dette; men en hel anden Ting er det, naar det ved Lovsaaes fast, at man skal sætte det i de Blade, der ere mest udbredte, det have vi ingen Kjendskab til; det kunne vi ikke have, og jeg kan næsten sige, det kunne vi ikke faae, om vi saa nok saa gjerne ville det; thi selv om vi fik Abonnementprotokollerne frem, som det blev sagt, vidste vi ikke, om de vare rigtige; de kunde jo være forældede. I det Hele taget forekommer det mig ikke, at vi kunne gaa ind paa Bestemmelsen, uden at der tilføies: efter Aaanebestyrelsens bedste Skjøn. Men saa ere vi jo i fuld Overensstemmelse om det; thi saaledes sker det jo ogsaa nu; det maa bero paa Aaanebestyrelsens bedste Skjøn, hvilke Blade det er nødvendigt at avertere i. Med Hensyn til Brandforsikringerne vil jeg dog tro, at det ikke er fuldt ud tilstrækkeligt, at det er et gjenfaldigt Brandforsikringselskab, og at man ikke kan træde ud af det uden at det meddeles Overformynderiet, at dette Pant er gaaet ud af det. (Justitsministeren: Uden Overformynderiets Samtykke.) Ja, Samtykke; thi der kunde jo være Statuter, Bestemmelser i denne Brandforsikring, som sagde, at naar en Ildbrand skete ved stor Uforsigtighed fra Aaantagerens Side, fik han ingen Branderstatning, og det kan jo være rigtigt, at han ikke skal have det; men har han pantsat sin Eiendom, saa er det nødvendigt for Pant-haveren at se sig sikret ved Brandforsikring, og saa maa Prioritetshaveren ogsaa have Ret til den Del af Brandforsikringen, der er fornøden for at dække Tabet. Det er efter mit Skjøn det Principale ved Ublaand af Overformynderiets Midler, at de ere saa vidt menneskelig muligt sikrede paa alle optænkelige Maader, og at altsaa ogsaa dette ikke er afhængigt af et Selskabs Statuter, hvorvidt Overformynderiet, som har Prioritet i Eiendommen, skal være udsat for Tab eller ikke. Et saadant Ndsende kan selvfølgelig Aaanebestyrelserne ikke have; men naar der fra Overformynderiet bliver med-

deelt Aaanebestyrelserne: de og de Brandforsikringer anse vi for at være gode, da følger det af sig selv, at Aaanebestyrelsen tager de Andraender ligesaa vel under Overveelse og indstiller dem ligesaa vel som de andre.

Th. Nielsen: Jeg skal bemærke til det ærede 3die Medlem for 9de Kredts (Suel), at der ingen Misforstaaelse fra min Side er til Stede i, hvad jeg anførte. Naar jeg har anført, at Portionerne være for store, og at det var en af Grundene til, at Ublaandene ikke gik saa let, som de skulde, har jeg henholdt mig til de Oplysninger, som findes i Ministerialtidenden. Det kan gjerne være, at man i Aarhus Amt har baaret sig saaledes ad, det betvivler jeg ikke, naar det ærede Medlem af Aaanebestyrelsen anfører det. Men Faktum er, hvad det ærede Medlem selv vil kunne komme til Erkjendelse om ved at læse Ministerialtidenden, at det er meget saa Aaand, der ere ublaante, jeg tror saa godt som ingen, til 1,000 Kr. Tallene kunne jo eftersees i Ministerialtidenden. Med Hensyn til Ublaand i Eiendomme, hvis Bygninger ere forsikrede i de mindre Eiendomsbesidderes Brandkasse, da skal jeg ikke komme nærmere ind derpaa efter den udførlige Motivering, som den høitærede Justitsminister fremkom med i saa Henseende til Forsvar for, at der ingen Fare var i en Brandkasse, hvor Medlemmerne vare solidarisk ansvarlige med hinanden. Det vilde saa at sige være utænkeligt, at en Brandkasse, hvis Medlemmer væsentligst bestaa af Gaardmænd, skulde gaa fallit. Skulde alle Gaardmænd gaa fallit, vilde det se galt ud her i Landet. Til den ærede sidste Taler (Tvede) skal jeg bemærke, at naar han mente, at Ublaandene være gaaede let, og at man let kunde komme af med Midlerne, da er det jo et Faktum, at Lovforslaget netop er fremkommet, fordi man ikke har let ved at blive af med Midlerne. Det er et Faktum. Ellers var Lovforslaget slet ikke fremkommet. Det undrer mig, at det meget ærede 4de Medlem for Kjøbenhavn (Magen) bliver ved at komme tilbage til denne ubetydelige Bestemmelse, thi jeg kalder det i Birkeligheden en ubetydelig Bestemmelse i § 2, at Bekendtgjørelsen om Ublaand i faste Eiendomme skal ske i de „mest udbredte“ Blade. Det er saa meget mærkeligere, som det ikke er første Gang, en sliq Bestemmelse findes i Lovgivningen. Jeg staar med en Lov her i Haanden af 2den Juli 1880, Lov om Husdyravlens Fremme. I sidste Punktum af § 5 — jeg antager, at den